

BESTWIEĆ (4) *vb impf*

3 sg *praes* bestwieje.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Szaleć, srożyć się, wściekać się, stawać się dzikim; ferocire Cn:

Szereg: »bestwieć i miotać się«: Bo yáko koń gdy nań vzdy nye włożą/ czym go też nye zátną/
álbo trochę ostrogą nye zábodą bełtwyeye y myota fie/ thák dzyeći gdy ich ocyc ec álbo mátká nye
powfcyąga *GliczKsiąż F6v.*

Formacje pochodne cf BESTWIĆ SIĘ

BZ